

Odcinek nr 27: ¿Qué quieres para el desayuno?

seguro - pewny, bezpieczny

de verdad - naprawdę

estar de buen/mal humor - być w dobrym/złym humorze

el buen/mal humor - dobry/zły humor

malo - zły

el humor - humor

preguntar - pytać

pregunta - zapytaj

para el desayuno - na śniadanie

el desayuno - śniadanie

ayuno - post

significar - znaczyć

desayunar - jeść śniadanie

querer - chcieć

¡Hola estudiante, hola Olek!

Hola Sophia! ¿Qué tal?

Todo bien, pero widzę, że estas trochę nie w humorze hoy. Que pasa, co się dzieje?

Bueno, todo bien, no pasa nada.

Hmm, „estas seguro”, czyli „jesteś pewien”?

„Seguro” to „pewny”?

Sí. „Seguro” oznacza „bezpieczny” albo „pewny”. Czasem możesz usłyszeć, jak los españoles pytają się po prostu „seguro?”. To coś na zasadzie naszego „jesteś pewny?”, „na bank?” i wtedy odpowiadasz „seguro”.

Estudiante dime, por favor: Jesteś pewien?

¿Estás seguro?

Seguro, Sophia...

¡Perfecto! Pero de verdad, naprawdę?

Bueno, nie jadłem śniadania i chyba dlatego nie mam dobrego humoru. Pero czy de verdad ma coś wspólnego z samym „la verdad”?

„De verdad” to dosłownie „z prawdy”, pero en polaco oznacza to „naprawdę”. Los españoles usan este término muy a menudo.

¡Entiendo! To tak jakby chcieli zapewnić, że to, co powiedzieli, wychodzi z prawdy!

Claro, tak to można tłumaczyć! Estudiante, di, por favor: naprawdę.

De verdad.

Muy bien, pero... wracając do Twojego humoru... A mi me gusta, kiedy „estas de buen humor”, czyli „jesteś w dobrym humorze”. Trzeba w takim razie coś z tym zrobić!

¡Claro! Czyli „de buen humor”, to w dobrym humorze”?

¡Sí!

Y humor pisze się zupełnie tak samo, jak nasz humor?

Exacto.

Espera, Sophia... Ale dlaczego „buen”, a nie „bueno”. Przecież „dobry” to „bueno”...

Es verdad, pero jeśli „bueno” stoi przed słowem męskim (np. el día, el trabajo, el amigo), to traci „-o”, ponieważ los españoles przy swojej szybkiej wymowie ucinają je.

Zaraz, zaraz, Sophia. Czyli „buen humor”, ale już „humor bueno”?

¡Sí, exacto!

To jeszcze powiedz mi ahora, kiedy „buen trabajo”, a kiedy „trabajo bueno”... Albo kiedy „buen amigo”, a kiedy „amigo bueno”?

Bueno, chyba już o tym wspominałam, pero na wszelki wypadek powtórzę. Nigdy nie zaszkodzi. :D Entonces en español określenia naturalnie występuje po rzeczy, którą określają, czyli dobra praca - ta która na przykład jest dobrze płatna, to „trabajo bueno”.

Ah, sí, już pamiętam, a kiedy znaczenie jest bardziej metaforyczne, jak w „dobra robota” to odwracamy tę kolejność i mamy „buen trabajo”.

¡Correcto! Estudiante, dime: Dobry dzień.

Buen dia.

Y ahora: Dobra robota!

¡Buen trabajo!

Bueno, pues „buen humor”, to „dobry humor”, a „być w dobrym humorze” to „estar de buen humor”.

Estar... Być. No tak... Vale. Czyli „estar de buen humor” to takie „być z dobrego humoru”?
Mamy człowieka z marmuru, ze spiżu i z dobrego humoru! Jaja.

Jajaja, exacto. Estudiante di, por favor en español: ona jest w dobrym humorze.

Ella está de buen humor.

Co prawda wolę nie szerzyć pesymizmu... pero jak w takim razie powiedzieć „w złym humorze”?

Pues, „malo” to „zły”...

Czyli powiemy „de malo humor” - „w złym humorze”?

¡Casi! Tak jak masz „bueno”, ale mówisz „de buen humor”, ponieważ jest „EL humor”, to...

Aaaa... to mamy „de mal humor” jako „w złym humorze”?

¡Exacto!

No tak... mało - malo - to źle. Więcej - tym lepiej. Jaja.

Jaja. Estudiante, dime: on jest w złym humorze.

Él está de mal humor.

Estupendo, dokładnie tak! Pero chyba zaraz coś Ci przygotuję na „el desayuno”, czyli „na śniadanie”. Na poprawę tu humor. Jiji.

To desa... coś to śniadanie?

Śí, „ayuno” to „post”, a jak usłyszysz „des-”, to najczęściej będzie to przeczyło reszcie słowa.

Ach, czyli tutaj będzie jakby „nie-post”, a w końcu jedzenie śniadania na pewno nie jest postem!

¡Exacto! Estudiante ahora di, en español: śniadanie.

El desayuno.

¡Perfecto! Entonces „el desayuno” significa, czyli znaczy „śniadanie”. Wiesz, jak powiedzieć „jeść śniadanie”?

Espera, powiedziałaś, że coś „fika”... i co to znaczyło?

Znaczy!

Dobra, „znaczy”, „znaczyło”, co to za różnica!

Jajaja. „Significa” to en polaco „znaczy”. Możesz sobie skojarzyć z sygnaturą.

Dobreee! Significa - sygnatura - znaczy.

Sí. :) A jak powiesz „znaczyć” en español?

Significar?

Exacto.

Estudiante, pregunta, czyli zapytaj: co znaczy słowo „śniadanie”?

¿Qué significa la palabra „el desayuno”?

¡Estupendo!

Sophia, czyli pregunta to zarówno „pytaj”, jak i „pytanie”?

Sí. „Pregunta” significa „pytaj” y „una pregunta” significa „pytanie”.

Perfecto! Czyli „preguntar” to „pytać”.

Zaskakujesz mnie, Olek! Bueno, entonces, jak powiesz „jeść śniadanie”?

Ufff, ale mnie męczysz przed jedzeniem...Jaja. No se - comer el desayuno?

Sí, albo możesz powiedzieć też „desayunar”!

Jajaja, czyli takie śniadanić?

Exacto, jaja. Los españoles uznali, że jedzenie śniadanie jest tak wyjątkowe, że może mieć nawet osobną nazwę! Estudiante, di, por favor: lubię jeść śniadanie.

Me gusta desayunar.

Entonces qué chcesz para desayunar?

¿Pero de verdad, estás segura, to nie będzie dla Ciebie kłopot z el desayuno?

Sí, de verdad, no hay problema.

¡Muchas gracias! Sophia, una pregunta... „para el desayuno” to „na śniadanie”... Pamiętam, że kiedyś mówiłaś, że „para” to „dla”?

Sí, pero tak jak en polaco, en español uno solo puede tener diferentes significados. „Para” indica el resultado, por lo que a veces también se traduce como „na” o como „para”.

Bueno, entiendo, es decir „para el desayuno”, to „na śniadanie”. Si, widać tu cel!

Sí, exacto. También puedes decir „para comer”, es decir para comer.

Vale.

Estudiante di en español: na śniadanie, do jedzenia.

Para el desayuno, para comer.

¡Muy bien! ¡Perfecto! ¿Entonces qué quieres para el desayuno?

Kieres? Zgaduję, że nie chodzi o kiery w kartach? Swoją drogą... ale chce mi się pograć w jakąś grę karcianą!

No. Jaja. Quieres” significa „chcesz”. W sumie byleś blisko, jeśli CHCESZ pograć w karty. Jak los españoles czegoś chcą, to chcą tego, z całego serca!

Jaja. No tak a kiery to serca, to ma sens!

¡Exacto! Estudiante, ahora di: On chce kawę.

Él quiere un café.

Sophia... Czyli „quierer” to „chcieć”?

Chcieć to „querer”. Ginie nam „i” ze środka. Powiem Ci o tym jednak innym razem. :)

Vale, Sophia... A jak to się pisze w ogóle?

Q-U-I-E-R-E

¡Que raro! Nie słyszałem, żebyś mówiła „quieres”...

Muy buena pregunta, Olek! Otóż „q” nie występuje jako dźwięk en español. Zazwyczaj mamy „q-U-i”, albo „-q-U-e”, pomijamy wtedy „u” i mamy „ke” albo „ki”.

¡Uff, que interesante! Muchos nuevos informaciones!

Sí, Olek, to co powiesz na to, że ahora zajmiemy się el desayuno?

¡De acuerdo! ¡Vamos preparar el desayuno! Dobrze to powiedziałem?

Muy bien, Olek.

Estudiante, a ja mam dla Ciebie pewien przydatny trik. Cada dia po tym, jak przesłuchasz podcastu, napisz sobie na kartce, w swoich notatkach, gdziekolwiek diez zdań z użyciem nowych palabras, których nauczyłeś się tego dia.

¡Estupendo! Muchas gracias, Olek y ¡hasta luego!

¡Hasta luego!